

prima instanță - (Judecătoria Cahul) L. Turculeț
instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) G. Vavrin, R. Petrov, I. Dănăilă

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Nărea Sirius”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Nărea Sirius” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz”, privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2017, prin care s-a admis apelul Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, s-a casat hotărârea Judecătoria Cahul din 25 noiembrie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 10 octombrie 2016 ÎI „Nărea Sirius” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Cahul-Gaz”, prin care a solicitat, anularea deciziei nr. 27 din 25 iulie 2016 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, emisă de șeful SFGN or. Cahul, SA „Moldovagaz”, prin care s-a decis efectuarea calculului consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 69 zile.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 iulie 2016 de către SA „Moldovagaz”, în persoana șefului SFGN or. Cahul, Valachi Valeriu, a fost emisă decizia nr. 27, privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale.

La 24 august 2016 s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă, prin care și-a expus dezacordul cu decizia nr. 27 din 25 iulie 2016, solicitând revocarea acesteia, însă prin răspunsul din 16 septembrie 2016 cererea a fost respinsă.

Consideră că actul administrativ cu caracter normativ, decizia nr. 27 din 25 iulie 2016, este ilegal, lipsit de careva temei juridic și emis cu încălcarea procedurii necesare.

Astfel, menționează reclamantul că potrivit conținutului deciziei date, în conformitate cu prevederile pct. 129¹ al Hotărârii ANRE nr. 415 din 25 mai 2011 „Cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale”, furnizorul a examinat materialele pe marginea cazului de încălcare a clauzelor

contractuale admise de către consumatorul ÎI „Nărea Sirius”, la locul de consum din or. Cahul, str. Ștefan cel Mare, 29/51 (c/p 02/0225).

Susține că prin prisma materialelor prezentate de către operatorul de rețea SRL „Cahul-Gaz”, și anume, actul de demontare a EMG din 09 iunie 2016, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 356 din 15 iunie 2016, nota informativă din 07 iulie 2016, cererea din 22 iulie 2016, istoricul consumului de gaze naturale, procesul-verbal al ședinței comisiei de examinare a cauzelor de încălcare a clauzelor contractuale de consumatori finali nr. 43 din 07 iulie 2016, s-a constatat precum că, la echipamentul de măsurare BK-G4CT nr. 28709288, fostul sigiliu de pe capacul contorului s-a îndepărtat, influențând asupra discurilor cu obiecte străine, cu instalarea ulterioară a unui sigiliu confecționat cu mijloace proprii.

În acest sens, invocă că, efectuarea calculului consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal, pentru perioada de 69 zile (01 aprilie 2016-09 iunie 2016), în sumă totală de 13 834,81 lei, s-a decis doar de către o singură persoană, și anume de șeful SFGN or. Cahul, SA „Moldovagaz”, Valachi Valeriu.

Astfel, susține că contrar prevederilor legale, nu a fost formată comisia privind examinarea încălcărilor prevederilor contractuale.

Totodată, de către reprezentanții SRL „Cahul-Gaz”, care au efectuat demontarea echipamentului de măsurare, nu i-au fost explicate drepturile, fiindu-i lezat în dreptul de a alege instituția unde ar putea fi petrecută cercetarea tehnico-științifică.

SRL „Cahul-Gaz” nu a respectat prevederile legale stipulate în pct. 123 și pct. 126 din Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, iar despre faptul că a fost efectuată cercetarea tehnico-științifică a contorului, a aflat deja când i sa înmănat copia documentului în cauză, întocmit în limba rusă.

La fel, menționează că concluzia din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 356 din 15 iunie 2016, este foarte succintă și incompletă, expertul se contrazice și nu dă concluzii exacte cum este posibil ca fostul sigiliu de pe capacul sumatorului să fie îndepărtat, apoi instalat un sigiliu confecționat cu mijloace proprii, în același timp sigiliu „0501 Moldovagaz 0973847” neavând careva deteriorări mecanice.

Totodată, furnizorul nu a prezentat careva probe ce ar putea dovedi sustragerea gazelor naturale.

Reieșind din cele menționate, consideră că SA „Moldovagaz” dispunea de toate temeiurile legale de a admite cerințele invocate în cererea prealabilă pe calea extrajudiciară, însă acestea au fost ignorate.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 25 noiembrie 2016 s-a admis acțiunea înaintată de ÎI „Nărea Sirius” împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Cahul-Gaz”, privind contestarea actelor.

S-a anulat ca fiind ilegală decizia nr. 27 din 25 iulie 2016 emisă de SA „Moldovagaz” privind calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 01 aprilie 2016-09 iunie 2016 și calculul consumului de gaze naturale, factura de plată în sumă de 13 834,81 lei.

S-a încasat de la SA „Moldovagaz” în beneficiul reclamantului suma de 2 500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 29 noiembrie 2016 SA „Moldovagaz” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2017 s-a admis apelul declarat de SA „Moldovagaz”.

S-a casat hotărârea Judecătorei Cahul din 25 noiembrie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins acțiunea înaintată de ÎI „Nărea Sirius” împotriva S.A. „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Cahul-Gaz” cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că instanța de fond la pronunțarea hotărârii urma să se expună asupra temeiniciei pretențiilor înaintate de către ÎI „Nărea Sirius”, însă contrar art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a adoptat o hotărâre neîntemeiată și în contradictoriu cu probele cauzei.

În acest sens, instanța de apel a conchis că este neîntemeiată concluzia instanței de fond cu privire la neconstatarea vinovăției reclamantului, deoarece, la materialele cauzei sunt anexate probe, și anume, Actul de instalare a sigiliului din 19 octombrie 2012 și Actul de instalare a sigiliului din 24 noiembrie 2011, Actul de demontare a echipamentului de măsurare și raportul de constatare tehnico-științifică nr. 356, suficiente pentru a combate concluzia instanței de fond și indică spre vinovăția reclamantului.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 01 august 2017, ÎI „Nărea Sirius” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, reiterând argumentele de fapt și de drept susținute pe parcursul examinării cauzei, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Astfel, relevă că este greșit argumentul instanței de apel precum că, reclamantul la momentul încheierii contractului de furnizare a gazelor naturale a semnat contractul de furnizare a gazelor, a primit echipamentul și nu a expus obiecții, nu a solicitat să fie controlat echipamentul de măsurare și a sigiliile aplicate acestuia, înaintea instalării lui, acțiunea în cauză fiind executată numai la solicitarea consumatorului final, deoarece contravine cu pct. 24 din Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011.

La fel, consideră că instanța de apel a apreciat critic declarațiile reclamantului referitor la faptul că în lipsa actului de instalare a saigiilor și a procesului-verbal de dare în exploatare a echipamentului de măsurare, este imposibil de determinat vina consumatorului sau altor persoane. Or, în cazul dat, nu poate fi interpretat în defavoarea reclamantului faptul că din Actul de instalare a sigiliului din 19 octombrie 2012, reiese că la echipamentul de măsurare a fost instalat sigiliu din polimer nr. 0501-0973847, iar conform Actului de instalare a sigiliului din 24 noiembrie 2011, la locul de consum al reclamantului, a fost instalat echipamentul de măsurare nou cu nr. 28709288, cu indicațiile 00000 m³, care a fost procurat de reclamant.

Totodată, menționează recurentul că, un alt argument nemotivat este invocarea precum că, potrivit concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 356 din 15 iulie 2016 expertul a reținut că în scopul posibilității efectuării expertizei repetate, mecanismul de evidență a consumului de gaze și sigiliile echipamentului de măsurare nu au fost dezmembrate de expert în cadrul cercetării, însă în pofida faptului dat, reclamantul nu și-a realizat dreptul de a efectua o constatare tehnico-științifică repetată, în cazul în care și-a exprimat dezacordul său cu concluzia inițială. Instanța de apel invocând argumentul dat, nu a ținut cont că sarcina probațiunii revine pârâtului și nu este obligația reclamantului de a demonstra nevinovăția sa.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 11 iulie 2017 (f.d. 138), iar la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia, recursul ÎI „Nărea Sirius” înaintat la 01 august 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de ÎI „Nărea Sirius” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Individuală „Nărea Sirius”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari